

Bourgeois Louis, Strasbourg, 1545. (1510—1569.)

1. A Si-onnak he-gyén, Úr Is - ten, Ti - ed a di - csé - ret,
Fo - gadástésznek néked it - ten, Tisz-telvé n té - ge - det,

Mert ké-ré-sü- ket a hí-vek - nek Meg - hallod kegye-sen,

A - zért te-hozzád az embe - rek Jön - nek minde-nün - nen.

2. Rajtam a bűn elhatalmazék, / Terhelvén engemet, / De nagy volta kegyességednek / Eltörli vétkünket. / Boldog, akit te elvალasztál, / Fogadván házadba, / Hogy előtted nagy buzgósággal / Járjon tornácodba.

3. Javaival a te házadnak / Megelégítettünk, / Szép dolgain te templomodnak / Gyönyörködik szívünk. / A te csuda igazságodból / Megfelelsz min nekünk; / Hallgass meg, Isten, velünk tégy jól, / Ó! mi segedelmünk!

4. Mindenek csak tebenned bíznak / E föld kerek ségén, / Akik széjjel messze lakoznak / A tengernek szélén. / Te mondhatatlan hatalmaddal / A magas hegyeket / Körülfogod, mintegy abronccsal, / Erősítvén őket.

5. Tengeri habok nagy zúgását / Te megcsendesíted, / A pogány nép zúgolódását / Ottan elenyészted. / Nagy félelmükben elbágyadnak / Mindenek e földön, / Nagy voltán a te csudáidnak, / Miknek számuk nincsen.

6. Te megvigasztalsz mindeneket / Reggel a napfényvel, / Biztatsz minden élő rendek et / Csillagokkal éjjel. / Áldásiddal meglátogatod / Az elszáradt földet, / Hasznos esőkkel meglágyítod, / Gazdagítván őket.

7. A te kutaidból a vizek / Soha el nem fogynak, / Hogy a szép földi vetemények / Szaporodhassanak. / A barázdákat megítatod / A szántóföldeken, / A vetést szép esővel áldod, / Hogy bőven teremjen.

8. A szép sík mezők ékeskednek / Sok baromcsordákkal; / Villognak a szép szántóföldek / Sűrű gabonákkal. / A hegyoldalak, mezőföldek / Szép búzanövessel / Örvendeznek és énekelnek / Nagy gyönyörűséggel.

Béza Theodore (1519—1605.), Sze n czi Molnár Albert (1574—1634.)